

Kerstmis ...

Dk keerde een beetje laat terug naar huis. Mijn vrouw en kinderen sliepen al. Ik opende de koelkast om wat water te halen en merkte met hoe weinig we tegenwoordig moesten verder komen. Ik liep moeizaam naar mijn oude ruststoel en daar zakte ik bijna automatisch in. Mijn blik viel op de muurkalender die ons trouw aan de dagen herinnerde.

"Het lijkt ongelooflijk dat het al bijna Kerstmis is!" zei tegen mezelf op een huiveringwekkende toon.

Het woord Kerstmis had nog nooit zo droog en leeg geklonken als nu. Het waren erg moeilijke tijden. Voor het eerst zouden mijn kinderen geen speelgoed of nieuwe kleding krijgen. Voor het eerst zouden we niet met de hele familie dineren of de gebruikelijke geschenken uitwisselen. We zouden niet eens de mogelijkheid hebben om het huis te schilderen of een aantal noodzakelijke reparaties uit te voeren.

Ik liet een gedempt gekreun horen terwijl ik verder liep. In de kamer merkte ik dat mijn vrouw de oude porseleinen kribbe op de tafel had gezet om het huis te versieren. Ik had het nooit eerder opgemerkt, maar er ging een gevoel van vreugde uit van de kleine porseleinen figuren waaruit het Bijbelse tafereel bestond. Op de voorgrond naast het kind Jezus stonden Maria en Jozef. De vakman had in hen een mengeling van vreugde en tederheid uitgedrukt. Bovenaan hadden twee engelen hun mond open als uitdrukking van lof en aanbidding. Beneden stonden de herders, hun gezichten toonden overvloeiende vreugde en verder, nog steeds op weg naar Bethlehem, weerspiegelden de drie wijzen de vreugde van degenen die een koning gaan ontmoeten. Zelfs de dieren in de stal zagen er blij uit. Die porseleinen beeldjes ademden gewoon vreugde, in tegenstelling tot het pessimisme dat mijn hart overweldigde...

Voor de hoofdrolspelers van Kerstmis waren het geen betere tijden dan voor mij. Er was een tekort. Er heerste armoede, onveiligheid, mishandeling door de autoriteiten en veel beperkingen.

En ondanks dat glimlachten ze.

Op dat moment besepte ik dat de kerststal van Bethlehem het meest perfecte symbool was van wat de „Vreugde van Kerstmis“ betekent. De armoede en het vuil van die stal waren, in plaats van

depressie en frustratie te brengen, het toneel van hoop, liefde en uitbundige vreugde, niet vanwege de plaats of omstandigheden maar vanwege de persoon die daar werd geboren, "JEZUS".

De engelen zagen geen arme vrouw die in bijna onmenselijke omstandigheden een kind baarde, zij zagen GOD zelf, mens geworden. De herders zagen niet alleen een kind in een kribbe liggen, maar ook de Heiland, Christus, onze Heer. De drie wijze mannen zagen geen baby die het gevaar liep gedood te worden door een wrede heerser, ze zagen de ware koning van de Joden.

Ik erkende dat mijn verdriet voortkwam uit het zien van mijn omstandigheden. Ik keek naar wat ik niet had in plaats van te zien wat ik al had (leven, gezondheid, mijn familie, mijn kinderen, mijn vrouw, mijn huis, geloof, hoop en kracht om vooruit te komen).

Ik concludeerde dat ik sterke redenen had om gelukkig te zijn, en dat de kribbe van mijn problemen en omstandigheden me zou kunnen beroven van die vreugde. In plaats van lid te worden van het depressieve koor van degenen die klagen, wil ik me aansluiten bij het koor van engelen dat zingt:

"Glorie aan GOD in de hoogste en op aarde vrede, aan alle mensen van goede wil"

Toen ik de kamer binnenkwam, werd mijn vrouw wakker en vroeg ze me, nog half in slaap: "Hoe was het?"

En aan iedereen die dit verhaal nu gelezen of gehoord heeft, wensen wij u een vrolijk en vredig kerstfeest toe. En moge de Heer u zegenen door u toe te staan de ware betekenis van Kerstmis met uw dierbaren te delen en te ervaren.

*De zusters en broeders van het
Algemeen Comité van de
Internationale Gemeenschap van de
Goddelijke Verlosser*

Dit verhaal komt van een Leken-Salvatoriaan

uit Venezuela

